

er gjort bekendt med disse. Med Hensyn til § 289, der omhandler usødig Haardhed o. s. v., som anvendes af Skipperen, da ere Straffebestemmelser herfor naturligvis fuldstændig paa deres Plads. Men naar man sammenligner denne Bestemmelse med det øvrige Indhold af Lovforslaget, hvori der gives Skipperen forøget Straffemyndighed over for Mandstabet — naar altsaa Mandstabet lovligt kan behandles haardere af Skipperen, end det hidtil har kunnet ske, ser jeg ikke, at denne Rettighed, som man her giver Mandstabet, er saa overordentlig meget bevendt i Sammenligning med, at Mandstabet dog har Udset til at blive strengere behandlet, end det tidligere har været behandlet om Bord.

Jeg skal endvidere nævne de Bestemmelser, som det ærede kongevalgte Medlem, der nylig havde Ordet (Tuxen), omtalte, nemlig Bestemmelserne, som omhandle Skibenes Usødhgtighed, Overlastning og utilstrækkelige Bemanding. Disse Bestemmelser indeholdes i §§ 26, 87, 292 og 302. Jeg anerkender selvfølgelig fuldt ud Nødvendigheden af, at der gives Bestemmelser med Hensyn til Skibes Usødhgtighed, med Hensyn til Overlastning og med Hensyn til utilstrækkelig Bemanding, at der findes Lovbestemmelser, som forhindre Misbrug paa disse Omraader; men jeg kan ikke indse, at den Form, man har givet disse Bestemmelser i dette Lovforslag, er tilstrækkelig betryggende, og jeg anser Bestemmelserne for at være i meget høj Grad mangelfulde. Det er jo nemlig saaledes, at der i Lovforslaget ikke findes detaillerede Bestemmelser i saa Henseende, men at Lovforslaget indeholder et Løfte, en Bestemmelse om, at disse detaillerede Bestemmelser skulle foreskrives af Kongen; men jeg kan ikke anse dette for at være tilstrækkelig betryggende, og jeg ønsker, der skal gives bestemte detaillerede Regler om disse Forhold, som der her er Tale om. Det er jo saa, at i tidligere Rigsdagsamlinger, baade i Samlingen 1879—80 og i senere Samlinger, har der jo været forelagt Lovforslag i Tinget eller dog i Rigsdagen om usødhgtige Skibe, hvori der fandtes en Del detaillerede Bestemmelser om, hvorledes Skibene skulle være udrustede, og hvorledes Skibene i det hele taget skulle være indrettede for at kunne betegnes som tilstrækkelig sødhgtige; men naar man tidligere har været af den Mening, at saadanne Bestemmelser burde gives ved Love mener jeg, at det burde ogsaa fremdeles være Tilfældet. Man bør ikke paa saa vigtigt et Omraade overlade til administrative Foranstaltninger, hvorledes disse Regler bør se ud, men jeg

mener, at det bør være Genstand for Lovgivningsmagtens Virksomhed at give Regler, hvorefter disse Forhold skulle ordnes. Jeg vilde finde det uheldigt, naar man ikke gaar den Vej, at give bestemte Regler om Usødhgtighed, Overlastning o. s. v., eftersom de Bestemmelser, der findes i nærværende Lovforslag, ikke kunne betragtes som tilstrækkelig fyldestgørende. Jeg skal ogsaa nævne Bestemmelsen i § 87, som giver Mandstabet Ret til at klage, Ret til at forlange Skibet undersøgt. Allerede med Hensyn til denne Mandstabets Ret er der foretaget Indstræmninger, sammenlignet med tidligere Lovforslag, idet tidligere kunde, saa vidt jeg er indrer, en Tredjedel af Mandstabet, i det mindste 3 Mand, forlange et Skib undersøgt, forinden det skulde gaa til Sø, naar de havde Mistanke om eller Grund til at antage, at Skibet var usødhgtigt og ikke kunde taale den Rejse, som det skulde ud paa. Nu er denne Bestemmelse forandret derhen, at nu er det kun Halvdelen af Mandstabet, der er i Stand til at forlange en saadan Undersøgelse, og jeg tror foreløbig ikke, at der er nogen Grund til foretage en saadan Indstræmning paa det Omraade. Jeg mener, at man bør gøre en saadan Undersøgelse saa let for Mandstabet som mulig, men jeg vil dog naturligvis ikke forlange, at Bestemmelsen affattes saaledes, at en enkelt Mand skal kunne forlange Skibet undersøgt. Jeg tror imidlertid ikke, der er tilstrækkelig Grund til at forlange, at absolut Halvdelen af et Skibs Mandstab skal til for at kunne saa Skibet undersøgt. Men nu er det ogsaa med Hensyn til den Undersøgelse, Mandstabet kan forlange, saaledes, at man mangler i Lovforslaget de bestemte Regler, hvorefter der skal gaas frem; de loves senere ved en kongelig Anordning, men der findes ikke nogen Bestemmelse om, at disse Regler, for saa vidt de gives, skulle bringes til Mandstabets Rundsstab paa en saadan Maade, at Mandstabet ved, hvad Ret det har at holde sig til. — Endvidere er det meget uheldigt, at der ikke i Lovforslaget er foreslaaet Regeringsmyndigheder til at undersøge Skibe med Hensyn til deres Sødhgtighed, Overlastning og Bemanding. Naar man ikke har Regeringsmyndigheder til at foretage en saadan Undersøgelse, tror jeg ikke, at den vil blive tilstrækkelig fyldestgørende. Jeg har tænkt lidt over, hvorledes en saadan Undersøgelse vil komme til at se ud, dersom Mandstabet klager over Skibet, og jeg har da antaget, at det vilde blive en Kommission af Skibsførere og Medere, som bliver nedsat, og som altsaa skal undersøge Skibet,